

πληγάς των. Ο Ποσειδών τὸν κατέστησεν ἀτρωτον. Τότε τὰ ἐπὶ ώμοτηπὲ ἐπινοητικὰ τέρχται ἀποφασίζουσι νὰ τὸν θάψωσι ζῶντα, καὶ τὸν κατέχωσαν μέχρι τῆς ὄσφυος δἰ ὄγγωδῶν λίθων. Μάτην δὲ ἀνατείνει τοῦ λοιποῦ τὴν ἀσπίδα ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν καὶ κρατεῖ εἰς τὴν χεῖρα τὸ ἄχρηστον ξίφος. Δύω αἰμοδόροι κένταυροι, ἀσθμαίνοντες ὑπὸ τὸ ἄχθος τεραστίου πέτρου, ταλαντεύουσιν αὐτὸν ἔκκρεμη ὑπεράνω του, καὶ κατακρημνίσαντες τον, θέλουσι κατασυντρίψει τὸ δύσμορον Λαπίθην σὺν αὐτῷ τῷ ξίφει καὶ τῇ ἀσπίδι.

Άλλ' οὐδεὶς φόβος! Ο θεὸς μετὰ τῶν Ἕλλήνων!

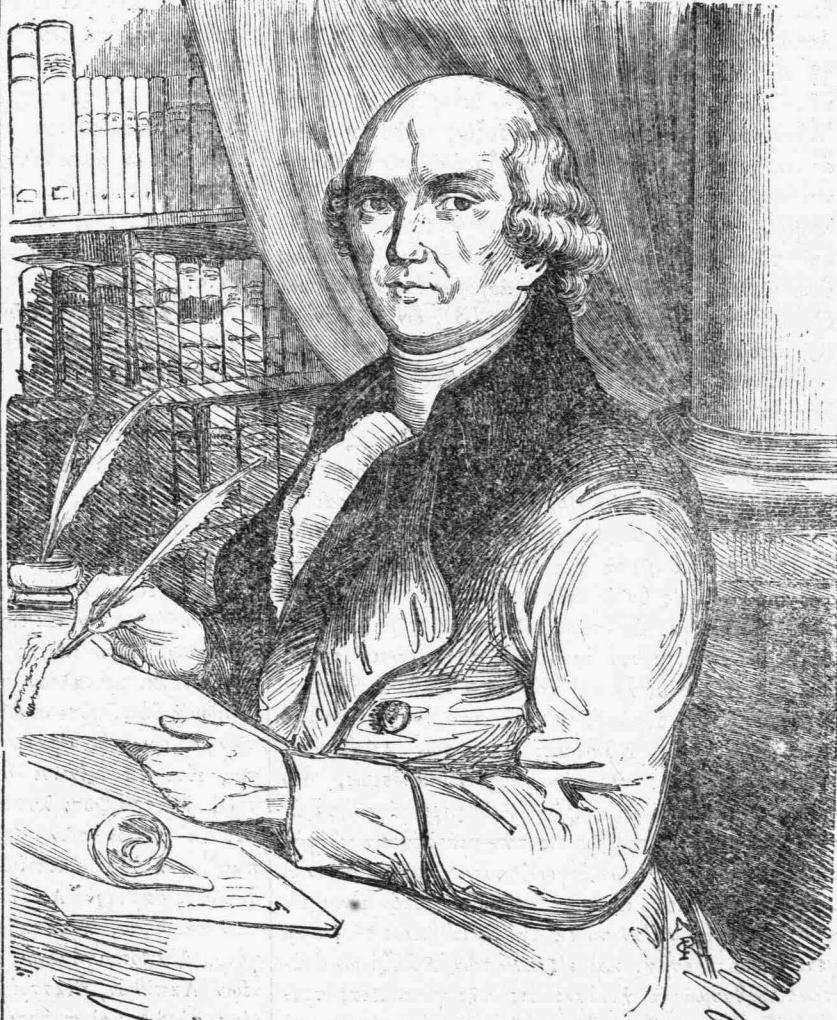
Κατὰ τὸ μέσον τῆς νοτίας πλευρᾶς ὁ Ἀπόλλων ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς του ἡνιοχούμενος, ἐπέρχεται, τὸ

τόξον τανύνων, θεὸς ἐπικούριος, ὡς ὅτε κατῆλθεν εὐμενῆς πρὸς τὰς Φιγαλεῖς, ἀπαλλάστων αὐτοὺς τῆς λοιμώδους θεομηνίας. Ἐξαλει δὲ ἡ παρουσία του τὴν ὄρμὴν τοῦ Θοσέως, δστις, ὡς πάνθηρ ῥιφθεὶς καθ' ἵεροσύλου Κενταύρου, ἐπισελει ἐπὶ κεφαλῆς του τὸ τρομερὸν ῥόπαλον, ἐν φι συντρίβει μὲν τὰ νῶτά του μὲ τὸ γόνυ, τὸν ἀποπνίγει δὲ εἰς ἄχριον ἐναγκαλισμὸν, καὶ οὕτως ἐπισφραγίζει τὴν νίκην.

Τοιαύτη εἶναι ἡ καλλιτεχνικὴ αὕτη σύνθεσις, μία τῶν ἔξαισιωτάτων ἀφ' ὅσας ποτὲ παρήγαγεν Ἑλληνος τεχνίτου γλυφίς, ἔξαιτα διὰ τῆς ἐπινοίας τὴν ποίησιν, διὰ τῆς παραστάσεως τὴν δραματικὴν ἔμφασιν, διὰ τῆς ἔργασίς τὴν ιδινικὴν ὡραιότητα.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ. ΕΡΔΕΡ.

Ο Ιωάννης Γοττφρήδ Ἑρδερ, γεννηθεὶς τὸ 1744 ἔτος εἰς Μόρυγγεν, μικρὰν πόλιν τῆς ἀνατολικῆς Πρωτοσίας, ὑπῆρξεν ἐκ τῶν διατημοτέρων συγγραφέων τῆς Γερμανίας, καὶ ἐκ τῶν γονιμωτέρων νοῶν τοὺς ὅποιους ἀναφέρει ἡ Ιστορία τῶν γραμμάτων. Καθὼ οὐδὲ παιδαγωγοῦ τίνος κορασίων, δὲν ἐδιδάχθη εἰς τὴν πατρικήν του οἰκίαν εἰμὴ μικρά τίνα μαθήματα. Άλλὰ στρατιωτικὸς τις χειροῦργος, τὸν ὅποιον ἡ καλὴ του τύχη συνοικείωσε μὲ τὴν οἰκογένειάν του, τὸν καθιωδήγησεν ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν σπουδῶν του. Μετ' ὀλίγον, ὁ μέλλων ἴσορικὸς τῆς ἀνθρωπότητος ἐκαρει τοιαύτας προσδόους, καὶ τοι ἔργαζόμενος συγχρόνως διὰ νὰ πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ὥστε τὸ 21 ἔτος, τῆς ἡλικίας του ὀνομάσθη ἱερὸς κήρυξ καὶ διευθυντὴς σχολείου τίνος εἰς Ρίγα. Γενικὴ ἦτο ἡ ὑπόληψις τὴν ὅποιαν ἀπελάμβανεν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην· φλεγόμενος ὅμως ἀπὸ ἀκράτητον ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ιδῇ τὸν κόσμον καὶ ν' αὔξησῃ τὰς γνώσεις του, κατέλειψε τὴν θεοίν του καὶ μετέβη εἰς Πρισίους, ὅπου ἐσχετίσθη μὲ διακεκριμένους τινὰς ἀνδράς, καὶ ἐπλησίασε τοὺς ἔνοχωτέρους φιλοσόφους καὶ ἐπιστήμονας. Ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του, ἀνέλαβε τὴν ἀγωγὴν τοῦ πρίγγιπος Εὐτένι ἀλλ' ἐν φι τὸν συνάδευεν εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς Γαλλίας, ὁ κόμης τοῦ Σάουμπεργ-Ληπ, μαθητὴς τῆς φιλοσορίας τοῦ παρελθόντος αἰώνος; τὸν διώρισεν ἱεραρχόντα τῆς μι-

κρῆς του Αἴλας, καὶ ἔρρον τὸν κλήρου τῆς ἡμονίας του, εἰς τὰς ἐν τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἑρδερ, διτι προτελειώνειν ἀνδρὸν μᾶλλον φιλολόγον ἢ ιερέα. Άλλ' ὁ Ἑρδερ, οὕτως ἡ φαντασία ἦτο ἔξτριμην καὶ ἡ εὐτέρεια διάτυρος, δὲν εὐχριστεῖτο εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν, ἀλλ' ἐζήτει διὰ τῶν ἐν Γοτίγκη φίλων του, καθέδραν τινὰ θεολογίας εἰς τὸ περιώνυμον τῆς πόλεως, ἐκείνης πανεπιστήμιον. Έγ τοιούτῳ, διὰ

καρκίνης τοῦ Αἴλας, καὶ ἔρρον τὸν κλήρου τῆς ἡμονίας του, εἰς τὰς ἐν τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἑρδερ, διτι προτελειώνειν ἀνδρὸν μᾶλλον φιλολόγον ἢ ιερέα. Άλλ' ὁ Ἑρδερ, οὕτως ἡ φαντασία ἦτο ἔξτριμην καὶ ἡ εὐτέρεια διάτυρος, δὲν εὐχριστεῖτο εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν, ἀλλ' ἐζήτει διὰ τῶν ἐν Γοτίγκη φίλων του, καθέδραν τινὰ θεολογίας εἰς τὸ περιώνυμον τῆς πόλεως, ἐκείνης πανεπιστήμιον. Έγ τοιούτῳ, διὰ

τῶν προσπαθειῶν τοῦ Γκέτ, τὸν ὁποῖον εἶχε γνωρίσει εἰς Στρασβούργη, ὃ δοὺς τῆς Βεΐμαρ, ἐπρόσφερεν εἰς αὐτὸν τὴν θέσιν τοῦ πρώτου ἱεροκήρυκος καὶ τοῦ γενικοῦ ἑφόρου τοῦ κράτους του. Ἡ Βεΐμαρ ἔθεωρετο τὴν ἐποχὴν ἑκείνην ὡς αἱ Ἀθῆναι τῆς Γερμανίας. Ἐν αὐτῇ ἔζων ὁ Βίελανδ καὶ ὁ Γκέτ, καὶ εἰς αὐτὴν συνέρρεον ὅλοι οἱ ἔζοχοι τερποὶ νόες τῆς Γερμανίας. Ὁ Ἔρδερ, προσκλήθεις ἀρα ἑκεῖτε, ἐλογίσθη εὐτυχέστατος ἀλλ' ἡ ὑπερβολική του ἐναπογόλησις καὶ ἐργασία, ἔφθειραν μετ' ὀλίγον τὴν ὑγείαν του, καὶ τὸν κατέστησαν εἰς τὸ ἄκρον εὐερθίστον. Προβίβασθεις ἀπὸ τὸν ἥγεμόν του, λαβὼν δίπλωμα εὔγενεις ἀπὸ τὸν ἐκλέκτορα τῆς Βυζαντίας, τιμώμενος ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, καὶ γνωστὸς καταστάθεις καὶ εἰς τὴν ἀλλοτρίαν, ἀπέθανε τὸ 1803 νέος ἔτι καὶ ἦττον εὐτυχῆς ἀφ' ὅσον ἔπειπε νὰ ἦναι ἔξαιτιας τῆς θέσεώς του.

Θεολόγος, ἵροκήρυξ, πρωτότυπος καὶ μεταφραστὴς ποιητὴς, φιλόλογος, ἀρχαιολόγος, ιστορικὸς, φιλόσοφος καὶ κριτικός, λαμπρὸν ἔχων τὴν φωντασίαν, γράφων μὲν πλειστέρων θερμότητα καὶ εὐφράδειων ἢ μὲν Ἑλβίοισιν, ἔθεωρίθη μέγρι τινὸς ὡς πάνσοφος καὶ ἔξοχος συγγραφέος. Ἐνασχοληθεὶς εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐπιστήμης, δὲν κατέθυσε νὰ ἀναβῆῃ εἰς τὴν ἀνωτάτην ἕβαμίδα, καὶ νὰ καταλείψῃ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενναῖες μνημεῖον ἄξιον τῆς μεγαλοφυΐας του. Παραχρήθεις ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον ἑκείνην εὐκολίαν, ἤτις ἀποπλανᾶ τότα γόνιμα πνεύματα, ἐσπούδατεν ἀπέιρους γλώσσας, ἐνέκυψεν εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῆς φιλολογίας. ἔτρεζεν ἀνενδότως κατόπιν τῶν ἀκαδημαϊκῶν διαρνῶν τοῦ Βερολίνου καὶ τοῦ Μονάχου, καὶ ἐκρύχθη ἐπὶ τέ-

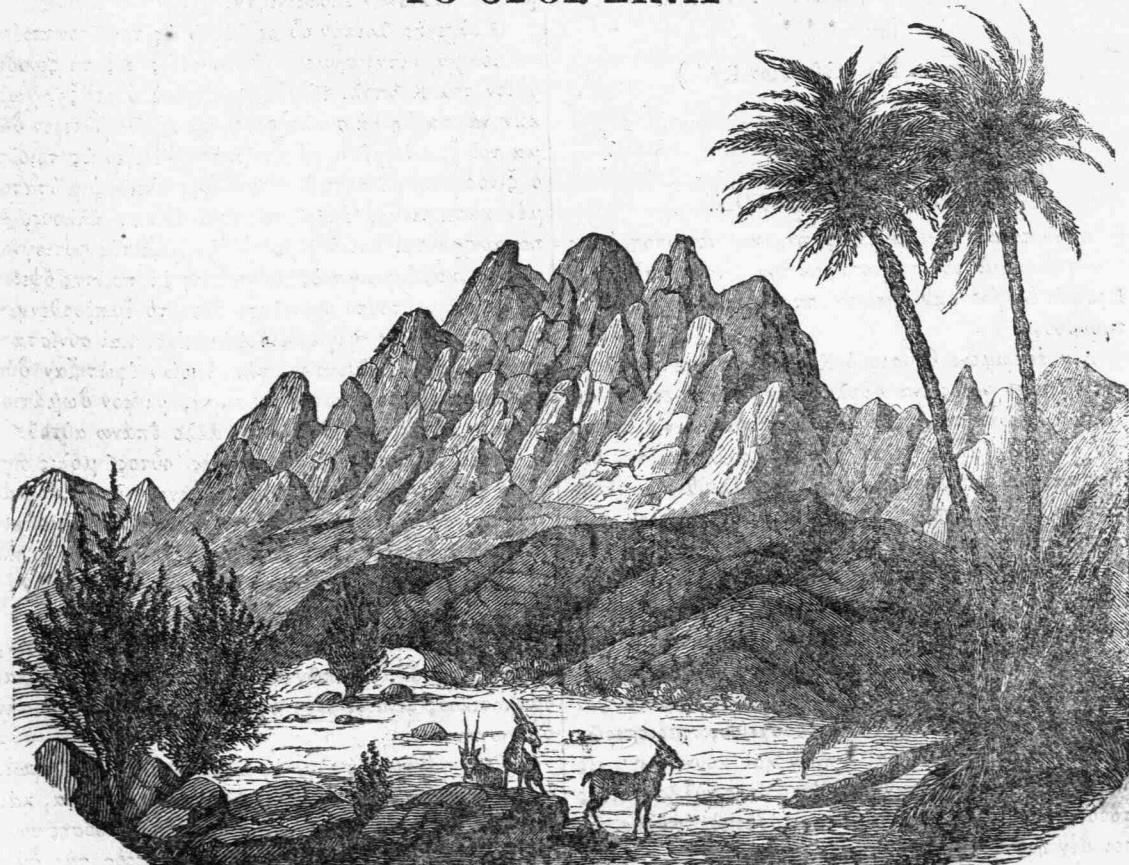
λου; ἀντίπαλος τοῦ γίγαντος τῆς γερμανικῆς φιλοσοφίας, τοῦ Κάντ, τοῦ ὁποίου ἡ διάλεκτος εἶναι τόσον δυσνόητος καὶ τὸ πνεῦμα τόσον διαφορετικὸν ἀπὸ τὸ ἴδικόν του.

Τὰ συγγράμματά του, ἔχουμενηντα ἀλλοτε ὑπερβαλλόντας, ἐλπιμονήηταν σήμερον· διότι ἡ Γερμανία, εὐκόλως ἐνθουσιαζομένη, παύει ἐν γένει τοῦ νὰ ὑποκήπτεται ἀμαὶ παύει καὶ τοῦ νὰ θυμαζήρ. Αἱ περὶ τῆς ἰστορίας τῆς ἀγθρωπότητος ιδέαι του είναι τὸ ἀξιστούργημά του.

Οἱ Γερμανοὶ ὄνοματαν πολλάκις τὸν Βίελανδ Βολταῖρ τῆς Γερμανίας, ἐνῷ τὰ συγγράμματά του περιορίζονται εἰς ἐλάχιστον ὀριθμὸν ἀντικειμένων. «Πι ἔξομοίωσις αὐτὴ ἡρμοζε μᾶλλον εἰς τὸν Ἔρδερ, οὗτονος ἡ ἀπέραντος γονιμότης καὶ πολυμάθεια προσάγγιζον εἰς τὰς τοῦ ἀνεξηντλήτου συγγραφέως τῆς Γαλλίας. «Ως πρὸς τὰς ιλίσεις ὅμως καὶ τὰς ἀρχὰς μέγα χάσμα ἐστήρικται μεταξὺ τούτων· διότι ὁ Ἔρδερ κατεπολέμει τὴν σχολὴν τοῦ Βολταῖρ, ἀροῦ πρῶτον ἐπούδασε τὰς κυριωτέρας του δοξασίας. Τὰ ἡθικά του προτερήματα θέλουσι πρὸ πάντων διασώσει ἀπὸ τὴν λήθην τὸ ὄνομά του· αὐτὰ ἐδόξασεν τὸν Βίον του, καὶ αὐτὰ τὸν ὕψωσαν ὑπερίων πολλῶν συγγραφέων δευτέρας τάξεως, καὶ αὐτοῦ ἀιώμη τοῦ Βίελανδ καὶ Γκέτ οἵτινες, ὅμοι μετὰ τοῦ φίλου των Σχίλλερ ὑπῆρξαν τὸ καύχημα τῆς γερμανικῆς φιλολογίας. Δι' αὐτὰ ταῦτα τὰ προτερήματα ἐπωνυμάσθη Φερελὼν τῆς Γερμανίας, ἐπώνυμον ἐνδοξον τὸ ὄποιον δὲν θέλουσι θεταῖς ἀρνηθῆ εἰς; αὐτὸν οἱ μεταγενέστεροι καὶ ὅταν παύσωσι τοῦ νὰ ἀναγινώσκωνται τὰ συγγράμματά του.

E. M.

ΤΟ ΟΡΟΣ ΣΙΝΑ.

Τὸ ὄρος τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐνίστε ὄνομάζεται καὶ ταὶ ἐπὶ τῆς Ἀσαδίτης πλησίον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀπὸ τὴν Μαϊστρή εἰς τὴν Λευκοπόλινην μεταξὺ τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Αἰγαίου περιοχῆς τοῦ Αἰγαίου περιοχῆς.